

OD REDAKCJI

Zeszyt V stanowi kontynuację cyklu prac glottodydaktycznych. Zawiera prace nauczycieli SJPC. Przedmiotem rozważań są problemy szczegółowe wynikające z doświadczeń w nauczaniu cudzoziemców. Artykuł Barbary Nadgórskiej-Maciejewskiej jest głosem w dyskusji o celowości stosowania technik słowotwórczych w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Posługując się argumentacją teoretyczną oraz przykładem przeprowadzonej przez siebie lekcji, Autorka stara się pokazać korzyści i niebezpieczeństwa wynikające z wykorzystywania technik słowotwórczych, jako jednej z wielu metod glottodydaktycznych. Praca Grzegorza Rudzińskiego stanowi próbę szczegółowego naświetlenia problemów związanych z określaniem miejsca w języku polskim za pomocą odpowiedniego doboru przyimka i fleksji przypadka. W pracy Autor posługuje się pojęciami adlatywności, składnika translimitacyjnego i kryptotypu. Przedstawione ćwiczenia ilustrują jedną z dróg prowadzących do przezwyciężenia trudności językowych u kształcących się w Polsce cudzoziemców. Istniejące trudności zostały rozpoznane w wyniku kilkuletniej bezpośredniej obserwacji językowych zachowań słuchaczy SJPC w Łodzi. Dwie Autorki, Ewa Mendakowa i Dorota Pogorzelska, zajmują się możliwościami wykorzystania elementów komunikacji niewerbalnej w nauczaniu cudzoziemców języka polskiego. Ich teoretyczne rozważania są zebraniem wypowiedzi różnych autorów, a myśl własna Auterek prowadzi do stwierdzenia, że wypracowanie optymalnego modelu nauczania języka obcego będzie w przyszłości wynikiem wykorzystania osiągnięć takich nauk jak etologia, socjologia, psychologia oraz informatyka cybernetyczna.

Spośród prac o wydawnictwach i środkach pomocniczych przeglądowy artykuł Barbary Nadgórskiej-Maciejewskiej jest próbą krytycznego spojrzenia na dorobek leksykograficzny łódzkiego studium dla cudzoziemców. Punktem wyjścia jest opis specyfiki procesu dydaktycznego, realizowanego w tej placówce oraz podstawy teoretyczne słownika dla cudzoziemców. Poprzez krytyczną analizę powstałych w SJPC UŁ prac Autorka dochodzi do sformułowania postulatów w zakresie treści i formy przyszłych słowników dla cudzoziemców. Ponadto artykuł zawiera chronologiczny wykaz wszystkich opracowanych w Studium słowników, wydanych w latach: 1968–1990. Ewa Mendakowa pisze o cyklu filmowym służącym nauczaniu języka polskiego.

Praca stanowi opis scenariuszy, ich zawartości i budowy oraz założeń dydaktycznych. Mowa jest tu o przyszłości – film dydaktyczny to na razie sfera zamierzeń. Teresa Jakubowska przedstawia możliwości wykorzystania mapy w procesie kształcenia cudzoziemców. Podaje przykłady korelacji w nauczaniu historii i języka polskiego.

Troje autorów pisze o nauczaniu języka polskiego za granicą. W artykule Bożeny Ostromęckiej-Frączak znajduje się gruntowny opis historii lektoratu w Lublanie oraz obszerny materiał faktograficzny, przedstawiający ludzi, tematy i sprawy – wszystko to w aspekcie szeroko pojętego kształcenia slawistycznego. Kazimiera Wróbel oprócz sprawozdania z lektoratu w Turku pisze dokładnie o formach zajęć pozalekcyjnych, a Leon Sikorski przedstawia, poza problematyką lektoratową, rzadko u nas występujące w publikacjach sprawy związane z nauczaniem języka polskiego dorosłych w Niemczech.